

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רפ"ה ע"ב

פרשת וילך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רפ"ה ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וּנְפָקִין בְּרַכָּאן לְעֵלָאִי וְתַתָּאִי, וּמִתְפַּשְׁטִי בְּכָלָא. וְקָלָא נְפִיק אֶתְשָׁקִיו מִשְׁקִיוֹתָא דְּבִרְכּוֹן, דְּאִפִּיק פְּלִנְיָא עֲבָדָא דְּמִלְכָּא קִדִּישָׁא.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, ובזי יקלו, מי שלא לכבד את רבונו ולא מתכונן באמן, ששנינו, גדול העונה אמן יותר מן המברך. והרי בארנו לפני רבי שמעון, שאמן מושך ברכות ממבוע המלך, ומהמלך למלכה (זו כנסת ישראל). ובאותיות חקוקות של רבי אלעזר, מאל"ף למ"ם, וממ"ם לנו"ן. כיון שמגיעות הברכות לנו"ן, משם שופעות ויוצאות ברכות לעליונים ולתחתונים ומתפשטות בכל. וקול יוצא: השקו מהשקאת הברכות שהוציא פלוני עבד המלך הקדוש.

טקסט הזוהר

וכד ישראל לתתא, משמרינן לאתבא אמן, לכוונא לפייהו כמה דאצטריה, כמה פתחין דברכאן פתיחן ליה לעילא, כמה טבאן משתכחין בכלהו עלמין, כמה חדו בכלא. מאי אגר להו לישראל דגרמין האי. אגר להו בעלמא דין, ובעלמא דאתי. בעלמא דין בשעתא דעאקין להו (לישראל), ומצלן צלותא קמי מאריהון, קלא מכרזא בכלהו

עֲלֵמִין, (ישעיה כו) פִּתְחוּ שְׁעָרִים וַיָּבֹא גֹי צָדִיק שׁוֹמֵר אֲמוּנִים אֶל תִּקְרֵי אֲמוּנִים, אֲלֹא אֲמִנִים. פִּתְחוּ שְׁעָרִים, כִּמָּה דִּישָׁרָאֵל פִּתְחִין לְהוּ תִרְעִין דְּבִרְכָאן, כִּךְ הִשְׁתָּא פִתְחוּ שְׁעָרִים, וְתִתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן מֵאִינוֹן דְּעֶאקִין לְהוּ.

תרגום לעברית

וּכְשִׁישָׁרָאֵל לְמַטָּה מְשֻׁמְרִים לְהִשְׁיב אֲמִין, לְכוּן לְבָם כְּמוֹ שְׁצָרִיה, כִּמָּה פִתְחֵי בְרָכוֹת פִּתּוּחִים לוֹ לְמַעַלָּה, כִּמָּה טוֹבוֹת נִמְצְאוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּמָּה שְׁמִיחָה בְּכָל. מָה הַשָּׂכָר לִישָׁרָאֵל שֶׁנֶּרְמוֹ אֶת זֶה? שָׂכָר לָהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּשַׁעֲה שְׁמִצִּיקִים לָהֶם (לישראל) וּמִתְפַּלְלִים תְּפִלָּה לְפָנֵי רַבּוֹנָם, קוֹל מְכַרִּיז בְּכָל הָעוֹלָמוֹת: (ישעיה כו) פִּתְחוּ שְׁעָרִים וַיָּבֹא גֹי צָדִיק שׁוֹמֵר אֲמוּנִים. אֶל תִּקְרֵי אֲמוּנִים אֲלֹא אֲמִנִים. פִּתְחוּ שְׁעָרִים, כְּמוֹ שְׁלִישָׁרָאֵל פּוֹתְחִים שְׁעָרֵי הַבְּרָכוֹת, כִּךְ כָּעֵת פִּתְחוּ שְׁעָרִים, וְתִתְקַבֵּל תְּפִלָּתָם מֵאוֹתָם שְׁמִצִּיקִים לָהֶם.

טקסט הזוהר

הָאֵי בְּעֵלְמָא דִּין, בְּעֵלְמָא דְּאֵתִי מֵאִי אַגְרִייהוּ. דְּכִד יִפּוּק בֵּר נָשׁ מֵהָאֵי עֲלֵמָא, דְּהוּה שׁוֹמֵר לְאַתְבָּא אֲמִין. מֵאִי שׁוֹמֵר. כְּלוּמַר, נָטִיר הֵהִיא בְּרָכָה דְּאָמַר הֵהוּא דְּמְבָרָה, וּמְחַכָּה לִיה לְאַתְבָּא אֲמִין, כִּמָּה דְּאַצְטְרִיה. נִשְׁמַתִּיה סִלְקָא וּמְכַרִּיז קַמִּיה, פִּתְחוּ שְׁעָרִים קַמִּיה, כִּמָּה דְּאִיהוּ הָהּ פִּתְחָ תִּרְעִין כָּל יוֹמָא, כִּד הָהּ שׁוֹמֵר אֲמוּנִים.

תרגום לעברית

זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּעוֹלָם הַבָּא מָה שְׂכָרָם? שְׁכָשִׁיצָא אָדָם מִהָעוֹלָם הַזֶּה, שְׁהִיָּה שׁוֹמֵר לְהִשְׁיב אֲמִין, מָה זֶה שׁוֹמֵר? כְּלוּמַר, שׁוֹמֵר אוֹתָהּ בְּרָכָה שְׁאָמַר אוֹתוֹ הַמְּבָרָה, וּמְחַכָּה לוֹ לְהִשְׁיב אֲמִין כְּמוֹ שְׁצָרִיה. נִשְׁמַתוֹ עוֹלָה, וּמְכַרִּיזִים לְפָנֶיהָ: פִּתְחוּ שְׁעָרִים לְפָנָיו, כְּמוֹ שְׁהוּא הִיָּה פּוֹתְחַ שְׁעָרִים כָּל יוֹם כְּשֶׁהִיָּה שׁוֹמֵר אֲמוּנִים.

אמר רבי יוסי אמר רבי יהודה, מאי אמן. אמר רבי אבא, הוה אוקמוהו כלא, אמן אקרי מבועא דההוא נחלא דנגיד, אמן אקרי, דכתיב, (משלי ח) וַאֲהִיָּה אֶצְלוֹ אַמּוֹן, אל תקרי אַמּוֹן, אלא אמן. קיומא דכלהו ההוא נחלא (ס"א טלא) דנגיד ונפיק, אמן אקרי. דתנא, (תהלים קו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, עוֹלָם דלעילא, עוֹלָם דלתתא. אוף הכא אמן ואמן, אמן דלעילא, אמן דלתתא. אמן קיומא דכלהו, והוה אוקימנא אמן באינן אתוון.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי אמר רבי יהודה, מה זה אמן? אמר רבי אבא, הרי פרושה הכל. אמן נקרא מבוע של אותו הנחל ששופע, אמן נקרא, שכתוב (משלי ח) וַאֲהִיָּה אֶצְלוֹ אַמּוֹן. אל תקרי אַמּוֹן אלא אמן. קיום הכל אותו הנחל (הטל) ששופע ויוצא, אמן נקרא. שְׁלֹמֹדְנוּ, (תהלים קו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם - עוֹלָם שְׁלֹמֶעֱלָה, עוֹלָם שְׁלֹמֶמְטָה. גם כן אמן ואמן - אמן שְׁלֹמֶעֱלָה, אמן שְׁלֹמֶמְטָה. אמן קיום של כלם, והרי בארנו אמן באותן אותיות.

טקסט הזוהר

רבי שמעון אמר, אלה עמיקא דבירא דכל ברכאן מתמן נבעין ונפקין, ומשתכחין. מ"ם פתוחה, נהרא דנגיד ונפיק, ואקרי מ"ם. והוא רזא דתנינן, מ"ם פתוחה, מ"ם סתומה. כמה דאוקימנא, (ישעיה ט) לְסִרְבָּה הַמְּשֻׁרָה.

תרגום לעברית

רבי שמעון אמר, אל"ף עמק הבאר שכל הברכות, משם נובעות ויוצאות ונמצאות. מ"ם פתוחה, נהר ששופע ויוצא, ונקרא מ"ם. והוא סוד ששנינו, מ"ם פתוחה, מ"ם סתומה, כמו שבארנו (ישעיה ט) לְסִרְבָּה הַמְּשֻׁרָה.

נון פשוטה, כָּלֵל דְּתָרִין נוּנִין, נון פשוטה, נון כפופה. נון פשוטה כָּלֵל דָּאת וא"ו, כָּלֵל דְּנוּן כפופה (ס"א פשוטה). (ס"א מ"ם פתוחה, כלל דתרין נוּנִין, נון פשוטה, נון כפופה. נון פשוטה כלל דאת וא"ו) בְּגִין כָּךְ כָּלֵל אֶקְרִי נון ואו נון. וּבְרָזָא דְּמִתְנִיתָא הָכִי תֵּאֲנָא, ו' דְּכַר, ו' פְּשׁוּטָה כָּלֵל דְּדְכַר וְנוֹקְבָא, נון כפופה, בְּכָלֵל דְּפְשׁוּטָה הִיא. וּבְסִפְרָא דְּרַב הַמְנוּנָא סָבָא, מִם דְּהָכָא, הִיא נוֹטְרִיקוֹן מֶלֶךְ'ה, וְהִינוּ אֲמִין, אֲמִין נוֹטְרִיקוֹן, א' ל' מ' לָךְ נ' אֲמִין. כָּלֵל דְּכָלֵל, וְשִׁפִּיר הוּא, וְהָא אֲתֵּמַר.

תרגום לעברית

נו"ן פשוטה, כָּלֵל שֶׁל שְׁתֵּי נוּנִין. נו"ן כפופה, כָּלֵל שֶׁל הָאוֹת וָא"ו, כָּלֵל שֶׁל נון כפופה (פשוטה). (מ"ם פתוחה, כלל של שתי נוּנִין נון פשוטה, נון כפופה. נון פשוטה כלל של האות וא"ו) מִשּׁוּם כָּךְ הִכָּל נִקְרָא נון ואו נון. וּבְסוּד הַמְשָׁנָה כָּךְ שְׁנִינוּ, ו' זְכַר, ו' פְּשׁוּטָה כָּלֵל שֶׁל זְכַר וְנוֹקְבָה. נון כפופה בְּכָלֵל שֶׁל פְּשׁוּטָה הִיא. וּבְסִפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְנוּנָא סָבָא, מ' שֶׁל כָּאן הִיא נוֹטְרִיקוֹן מֶלֶךְ'ה, וְהִינוּ אֲמִין. אֲמִין נוֹטְרִיקוֹן א' ל' מ' לָךְ נ' אֲמִין. כָּלֵל שֶׁל הַכֹּל, וְיָפָה הוּא, וְהָרִי נִתְבָּאֵר.

טקסט הזוהר

תֵּאֲנָא, כָּל מֵאן דְּשָׁמַע בְּרָכָה מִהוּא דְּמִבְרַךְ, וְלֹא אֲתַכּוֹן בְּאֲמִין, עֲלִיה נֶאֱמַר וּבּוֹזִי יִקְלוּ. כְּמָה דָּאת אֲמַר, (מלאכי א) לָכֶם הַכֹּהֲנִים בּוֹזִי שָׁמִי. מֵאִי עוֹנְשִׁיהָ. כְּמָה דְּלֹא פִתַּח בְּרָכָאן לְעִילָא, כָּךְ לֹא פִתְחִין לִיהָ. וְלֹא עוֹד אֵלֹא כַּד נִפְיָק מִהָאִי עֲלֵמָא, מְכַרִּיזִי קַמִּיהָ, וְאֲמַרִי, טְרוּקוּ גְלִי קַמִּיהָ דְּפִלְגְנִיָא, וְלֹא לִיעוּל, וְלֹא תִקְבְּלוּן לִיהָ, וְוִי לִיהָ, וְוִי לְנִשְׁמַתִּיהָ.

למדנו, כל מי ששמע ברכה מאותו מברך ולא מכון באמו, עליו נאמר ובזי יקלו, כמו שנאמר (מלאכי א) לכם הכהנים בזי שמי. מה ענשו? כמו שלא פתח ברכות למעלה, כך לא פותחים לו. ולא עוד, אלא כשיוצא מהעולם הזה, מכריזים לפניו ואומרים: סגרו הפתחים לפני פלוני ולא יכנס, ואל תקבלו אותו. אוי לו! אוי לנשמתו!

טקסט הזוהר

תאנא, חייבי דגיהנם, כללו סלקי במדורין ידיעון, וכמה פתחין אית ליה לגיהנם, וכללו פתחין לקבל פתחין דגן עדן. ובשעתא דאפקי לאינון חייביא דקבילו עונשייהו, אינון פתחי פתחין, ושויין (ס"א ושאיין) לון לבר. וכללו פתחין בשמחה אקרון, לקבליהון דפתחין דגן עדן, וכל פתחא ופתחא, אקרי שמא, לקבלי ההוא פתחא דגיהנם, ואשתמודעון פתחין לקבליהון פתחין, אינון פתחין דגן עדן.

תרגום לעברית

למדנו, כל רשעי הגיהנם נכנסים למדורים ידועים, וכמה פתחים יש לגיהנם, וכל הפתחים כנגד פתחי הגן עדן. ובשעה שמוציאים אותם רשעים שקבלו עונשם, הם פותחים פתחים, ושמים (ושואבים) אותם לחוץ. וכל הפתחים נקראו בשם כנגד פתחי הגן עדן, וכל פתח ופתח נקרא שם כנגד אותו פתח הגיהנם, והפתחים נודעים כנגד הפתחים, אותם פתחי הגן עדן.

טקסט הזוהר

בגיהנם אית מדורא בתראה תתאה דכלהו, והוא מדורא הוי מדורא על מדורא, ואקרי (איוב י) ארץ עיפתה. מהו עיפתה. כמה דאת אמר (שמות כח) רבוע יהיה כפול, ומתרגמינן מרובע יהיה עיף, אוף הכא עיפתה, כלומר כפולה. והוא אקרי

שָׁאוֹל תַּחֲתִית, שָׁאוֹל הוּא מְדוֹרָא חַד. תַּחֲתִית, הוּא מְדוֹרָא תַּתָּא. וּבְגִין כֹּךְ אֶקְרִי אֶרֶץ
עִיפְתָּה תַּחֲתִית, וְאֶקְרִי אֲבָדוֹן. וְעַל דָּא כְּתִיב, (מְשַׁלִּי כו) שָׁאוֹל וְאֲבָדוֹן. וְכִלְהוּ מְדוֹרִין
לֹא אֲכַפְּלוּ, וְכִלְהוּ לֹא עֵיפִין בַּר מֵהָאִי.

תרגום לעברית

בְּגִינָם יֵשׁ מְדוֹר אַחֲרוֹן תַּחֲתוֹן שֶׁל כָּלָם, וְאוֹתוֹ מְדוֹר הוּא מְדוֹר עַל מְדוֹר, וְנִקְרָא (אִיּוֹב
י) אֶרֶץ עִיפְתָּה. מַה זֶּה עִיפְתָּה? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת כח) רְבוּעַ יִהְיֶה כְּפוֹל, וּמִתְרַגְּמִים -
מְרַבֵּעַ יִהְיֶה עִיר. גַּם כָּאן עִיפְתָּה, כְּלוּמַר כְּפוֹלָה. וְאוֹתוֹ נִקְרָא שָׁאוֹל תַּחֲתִית, שָׁאוֹל הוּא
מְדוֹר אֶחָד, תַּחֲתִית הוּא מְדוֹר תַּחֲתוֹן. וְלִכֹּן נִקְרָאת אֶרֶץ עִיפְתָּה תַּחֲתִית, וְנִקְרָאת
אֲבָדוֹן, וְעַל זֶה כְּתוּב (מְשַׁלִּי טו) שָׁאוֹל וְאֲבָדוֹן. וְכָל הַמְדוֹרִים לֹא נִכְפְּלוּ, וְכָלָם לֹא
מִתְעִיפִים חוּץ מִזֶּה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רפ"ו ע"א) ◆

טקסט הזוהר

וְתֵאנָא, מֵאֵן דְּנִחִית לְאֲבָדוֹן

תרגום לעברית

וְלִמְדֵנוּ, מִי שְׂיֹרֵד לְאֲבָדוֹן, שֶׁנִּקְרָא תַּחֲתִית, לֹא עוֹלָה לְעוֹלָמִים. וְהָהוּא נִקְרָא אִישׁ
שֶׁמֶשְׁמַד וְנִנְאָבֵד מִכָּל הָעוֹלָמוֹת. וְלִמְדֵנוּ, לְאוֹתוֹ מְקוֹם מוֹרִידִים אוֹתָם אֲנָשִׁים שֶׁמְבַזִּים
לְהָשִׁיב אָמֵן, וְעַל אָמֵן הַרְבֵּה שֶׁנֶּאֱבָדוּ מִמֶּנּוּ, שֶׁלֹּא הִחְשִׁיב אוֹתָם, דְּנִים אוֹתוֹ בְּגִינָם,
וּמוֹרִידִים אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ מְדוֹר תַּחֲתוֹן שְׂאִין בּוֹ פֶּתַח, וְנִנְאָבֵד וְלֹא עוֹלָה מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.
וְעַל זֶה כְּתוּב (אִיּוֹב ז) כָּלָה עָנֹן וַיִּלֶּךְ כֵּן יוֹרֵד שָׁאוֹל לֹא יַעֲלֶה. וְלֹא?! וְהִרִי כְּתוּב (יוֹנָה
ב) מִכְּטָן שָׁאוֹל שׁוֹעֵתִי שְׁמַעַת וְגו'. וְכְתוּב (שְׁמוּאֵל א ב) מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל. אֲלֹא כָּאן
שָׁאוֹל, שֵׁם תַּחֲתִית. וּבְאַרְנוּ, זֶה כְּשֶׁחֲזַר בּוֹ, וְזֶה כְּשֶׁלֹּא חֲזַר בּוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

